अगम्यामितिछेदः ननिंदितांस्त्रियमगमः किंनगतवानसि असत्कृतांमलिनवस्त्रादिना नागमःकिम् नोत्तमैःअनुत्तमैःसमैरित्यर्थः असमैरधमैर्वा किंनपराजितोऽसीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ संभोजनार्हान्वृद्धान्बालकांश्चकिंस्वित्पर्यभुंङ्क्थाः त्यक्त्वाभुक्तवानसिकिम् अक्षमंकर्त्तुमयोग्यंयत्तन्नकृतवानसिकिम् ॥ ४३ ॥ नित्यंसदाप्रेष्ठतमेनहृदयेनांतरंगेणस्वबंधुना श्रीकृष्णेनरहितःशून्योऽस्मीतिमन्यसे अन्यथातेरुक्मनःपीडानघटेत ॥ ४४ ॥ इतिप्रथमेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ कलिप्रवेशमालक्ष्यधुरंन्यस्यपरीक्षिति आरुरोहनृपःस्वर्गमितिपं

कच्चित्त्वंनागमोऽगम्यांगम्यांवाऽसत्कृतांस्त्रियम् ॥ पराजितोवाथभवान्नोत्तमैर्नासमैःपथि ॥ ४२ ॥ अपिस्वित्पर्यभुंङ्क्थास्त्वंसंभोज्यान्वृद्धबालकान् ॥ जुगुप्सितंकर्मकिंचित्कृतवान्नयदक्षमम् ॥ ४३ ॥ कच्चित्प्रेष्ठतमेनाथहृदयेनात्मबंधुना ॥ शून्योऽस्मिरहितोनित्यंमन्यसेतेऽन्यथानरुक् ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेयुधिष्ठिरवितर्कोनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सूतउवाच एवंकृष्णसखःकृष्णोभ्रात्राराज्ञाविकल्पितः ॥ नानाशंकास्पदंरूपंकृष्णविश्लेषकर्शितः ॥ १ ॥ शोकेनशुष्यद्धृदनत्सरोजोहतप्रभः ॥ विभुंतमेवानुध्यायन्नाशक्नोत्प्रतिभाषितुम् ॥ २ ॥ कृच्छ्रेणसंस्तभ्यशुचःपाणिनामृज्यनेत्रयोः ॥ परोक्षेणसमुन्नद्धप्रणयौत्कंठ्यकातरः ॥ ३ ॥ सख्यंमैत्रींसौहृदंचसारथ्यादिषुसंस्मरन् ॥ नृपमग्रजमित्याहबाष्पगद्गदयागिरा ॥ ४ ॥ अर्जुनउवाच वंचितोहंमहाराजहरिणाबंधुरूपिणा ॥ येनमेऽपहृतंतेजोदेवविस्मापनंमहत् ॥ ५ ॥

चदशोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ कृष्णोऽर्जुनः आविकल्पितइतिछेदः नानाशंकास्पदंरूपमालक्ष्य विकल्पितइत्यर्थः प्रतिभाषितुंनाशक्नोदित्युत्तरेणान्वयः तत्रहेतवः कृष्णविश्लेषेणकर्शितः कृशःकृतः ॥ १ ॥ शोकेनहेतुना वदनंचहृच्च तएवसरोजे शुष्यतीवदनसरोजेयस्यसः हताप्रभातेजोयस्यसः ॥ २ ॥ शुचः शोकाश्रूणि यान्युद्गच्छंतितानिनेत्रयोरेवसंस्तभ्य गलितानिचपाणिनाआमृज्य परोक्षेणदर्शनागोचरेणश्रीकृष्णेनहेतुना समुन्नद्धमधिकंयत्प्रेमौत्कंठ्यं तेनकातरः व्याकुलः नृपमित्याहेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३ ॥ सख्यंहितैषिताम् मैत्रीमुपकारिताम् सौहृदंसंबंधितांच बाष्पेणकंठावरोधात्गद्गदया ॥ ४ ॥ येनमांवंचयता देवान्विस्मापयतियत् ॥ ५ ॥